

1987

—

LUCIANO FABRO

—

Vanwege de unieke wijze waarop hij in zijn werk heeft aangegeven dat kleur niet abstract is, maar een optische ervaring mede afhankelijk van atmosferische omstandigheden op de plek van waarneming.

In juni zendt het kunstprogramma Nederland C een documentaire uit over Luciano Fabro, waarin een gesprek tussen Rudi Fuchs en Fabro centraal staat. Fabro spreekt over het licht en de kleuren van in Napels, het onderwerp van zijn serie kunstwerken getiteld *Attaccapanni di Napoli* – ‘kapstokken van Napels’ – waaraan geplooide doeken hangen die de kleuren dragen van de zonsondergang in deze stad. Fabro ziet daar nog de sporen van het ‘laatste licht van Afrika’, dat een beetje gele weerschijn heeft, in tegenstelling tot het noordelijke licht. De film, gemaakt door Hans Keller, zal ook worden vertoond na de uitreiking van de Award in december.

Het bestuur stelt Fabro voor om vooruitlopend op de uitreiking een workshop te geven, een openbare discussiebijeenkomst waarmee de toekenning van de prijs in een breder verband wordt geplaatst dan tot nu toe gebruikelijk was. Een geschikte gelegenheid hiervoor is de manifestatie Forum in Middelburg, georganiseerd door Maria-Rosa Boezem. Jaarlijks worden hier kunstenaar en publiek direct met elkaar in contact gebracht. Het thema van het evenement in oktober 1987 is ‘de kunstenaar en zijn criticus’. Fabro ontmoet als zijn criticus de Italiaanse kunstjournaliste Jole de Sanna. Daarnaast geeft Fabro gedurende vier dagen een workshop voor een zeer betrokken publiek, bestaande uit beeldende kunstenaars, studenten en andere geïnteresseerden. Als uitgangspunt voor zijn workshop neemt Fabro twee werken die hij in samenwerking met de deelnemers zal gaan opstellen. Onderwerp is ‘de plaats’, niet als plaats voor, maar als onderdeel van het werk. Het lijkt tegenwoordig alsof kunstwerken hun huis zijn kwijtgeraakt, meent Fabro. Het kunstwerk verandert als het een nieuwe plek krijgt, net als mensen die ergens anders gaan wonen. Behalve de openbare confrontatie tussen Fabro en zijn criticus De Sanna, is er een kritische ontmoeting tussen Armando en Carel Blotkamp en daarnaast Marinus Boezem en Philip Peters.

Aansluitend wordt de tentoonstelling ‘Regenboog’ in het Van Abbemuseum geopend, waarin onder meer Fabro’s *Attaccapanni*-serie te zien is. De bijbehorende catalogus, gefinancierd door de Stichting Sikkensprijs, fungeert tevens als publicatie bij de Award aan Fabro. ‘Regenboog’ is tegelijkertijd de afscheidstentoonstelling van Fuchs, die directeur wordt van het Haags Gemeentemuseum.